

РЕШЕНИЕ

№ 5796

гр. София, 14.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 14.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **11973** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 08-00-549/30.11.20г на Е. К. Р. и В. П. Р., двамата от [населено място] против Разпореждане за прилагане на ПАМ по чл. 192 ал.1 т.2 б.“а“ от ЗКН, издадено от Гл.Инспектор в ГД „ИОКН“ при МК.

В жалбата се твърди, че Разпореждането е проц. и мат.незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и присъждане на разноски.Сочи се, че ответникът се е произнесъл при неизяснени относими факти/за времето на поставяне на антенна чиния и алуминиев въздуховод, от кого се ползват и с какво предназначение/, като не е взел предвид възраженията на страните, а именно- че е налице Заповед от 22.01.20г на Министъра на културата, с която е одобрен К..протокол за приемане на СМР от 28.12.19г /без забележки и констатирани нарушения относно осъществена реставрация и консервация на сградата и ремонт на покрива през 2017г-по одобрен от НИНКН проект/, който КП е съставен също от ответника.Разпореждането е и нищожно, тъй като е посочено погрешно ЕГНто на ж-ля Р. и е вероятно адресатът да е всъщност друго лице.Жалбоподателите били с нарушено право на участие в адм. производство, като не им е дадена възможност да депозират доказателства.Антенната чиния е поставена на фасадата на сградата от жалбоподателите - предвид договорът им от 07.03.14г с [фирма], като не е местена от тогава до момента. Отдушникът обаче е поставен на фасадата в периода 1965-1970г/видно от представени нот.заверени декларации на съседите/, преди сградата да бъде обявена за паметник на културата/10 години по-късно/, като именно премахването му тепърва би променило облика на

сградата. Не са нарушени правилата за монтаж по фасадата на сградата/с монтирането на нея на антенна чиния и алуминиев отдушник/, като именно извършеният ремонт на фасадата през 2017г е бил предмет на приемателния КП от 18.12.19г. В уточняваща молба се сочи, че антенното тяло не е строеж по см. на ЗУТ, като към момента на поставянето му жалбоподателите не са били негови собственици и не може да носят отговорност дали е поставено с необходимите съгласувания/отговорността е на собственика на антената- [фирма]/. В съд. заседание се явява лично само жалбоподателят Р., като двамата жалбоподатели се представляват от адв. Д., като оспорва жалбата и претендира за разноски по списък. Твърди се нарушение на чл. 7 ал. 1 и чл. 26 от АПК, като по-горестоящият е можел да отмени Разпореждането по чл. 91 от АПК, но не го е сторил/препратил жалбата на Съда/. В писмени бележки се допълва, че проектът за ремонт на фасадата е касаел всички фасади на сградата, а не само тези към улиците. Не следва да се вземат предвид при произнасянето неотнормирани производства и факти. Разпореждането следва да се отмени поне спрямо отдушника, предвид времето на поставянето му и факта, че не е на фасада към улицата. В писмо от 2008г ответникът е изразил становище за допустимост на монтиране на антени, като закрепването им се извършва от собственика, а домсъвета на кооперацията извършва контрол. Антената е монтирана 5 години преди ремонта на фасадите, като приемателния КП не е установил проблем с нея.

Ответникът Гл. Инспектор в ГД „ИОКН“ при МК-М. М. се явява лично и с проц. представители- юрк. А. и Началник отдел „ЗПП“ при МК-С., като оспорва жалбата като неоснователна и моли за потвърждаване на акта като правилен и законосъобразен, претендира се и юрк. възнаграждение. Представени са по делото доказателства за редица проверки относно нарушения на ЗКН чрез намеси по фасадата на сградата-паметник на културата. Поставянето на антенното тяло и на въздуховода не са съгласувани по реда на ЗКН/това е достатъчно основание за мат. законосъобразност на наложената ПАМ, дори да има някакви проц. нарушения в хода на адм. производство/, като следва да се демонтират от фасадата. В писмени бележки се допълва, че кооперацията е обявена за паметник на културата с ДВ бр. 40/78г, като попада и в групов паметник на културата „Жилищна зона Център“ /Ж-2/ в [населено място]. Въздуховодът и антената са монтирани на фасади на сградата /в частта им на ап. 9, собственост на жалбоподателите, като за тях не се представят съгласувания по реда на чл. 84 и чл. 83 от ЗКН. Приемателният КП касае СМР по фасадите, изпълнени в изпълнение на одобрен проект, в който не фигурира антената и въздуховода. Ирелевантно е времето на поставяне на антената, като единствено релевантно е липсата на съгласувания по ЗКН. П. отговаря на изискванията на чл. 146 от АПК за законосъобразност, като целта на наложената ПАМ е преустановителна. Следва да се кредитират показанията на свид. К./съсед, подавал множество жалби срещу извършваните от жалбоподателите различни СМР-та в сградата им/. ПАМ е издадена в съответствие с целта на ЗКН, като за издаването ѝ не се изисква наличието на съставени предварително КП или проведени други процедури по ЗКН. Всички останали собственици в сградата вече са свалили своите антени от фасадите/за да бъде цялата сграда освободена от данък сгради/, като чувството им за справедливост е накърнено от поведението на жалбоподателите/които единствени не демонтират антената и отдушника си и така препятстват освобождаването на сградата от данъка/. Спазен е и чл. 6 от АПК, като жалбоподателите имат задължение по чл. 71 ал. 1 т. 1 от ЗКН да поддържат в добро състояние паметника на културата/в частта на

ап.9 на ет.5/.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лица с активна проц.легитимация/адресати на заповедта/, срещу инд.адм.акт по см. на АПК и ЗКН, пред надлежния съд, поради което следва да се разгледа по същество.

С Определение № 9272/16.12.20г/л.161/, влязло в сила на 30.12.20г, е отказано на осн. чл. 166 ал.3 от АПК спиране на предв.изпълнение на Разпореждането, допуснато по силата на закона.

Съдът установи от фактическа страна следното/относимо към процесното производство/:

Ж..кооперация на [улица]/ [улица] в [населено място], е обявена за архитектурно-строителен паметник на културата с категория „местно значение“ /ДВ бр.78/23.05.78г/, като съгл. § 10 ал.1 от ПЗР на ЗКН запазва статута и категорията си като „недв.арх.строителна културна ценност“. Тя е включена и в границите на групов паметник на културата „Жилищна зона Център“ /Ж-2/ в [населено място] /декларирана на 22.08.86г от НИПК/, представляваща „групова недв.културна ценност“ съгл. §12 ал.1 от ПЗР на ЗКН/. Това е видно от Удостоверение от 24.10.06г от НИПК- л.197.Наличните в НИНКН документи относно тази сграда са описани изчерпателно в писмо до съда от 28.04.21г-л.203/сред тях няма съгласувания относно антенно тяло и отдушник на ап.9/.

Жалбоподателите Р./майка и син/ са собственици на ап.9, ет.5/последен/ в частта от кооперацията-с вход от [улица], видно от нот.акт № 98/62г/л.86/ и удостоверение за наследници на П.Р./л.172/.

Представена е от жалбоподателите нот.заверена декларация от 5бр. ФЛ/двама от които са самите жалбоподатели/, от 21.03.16г, видно от която „информацията за външния вид на сградата,изнесена в преписка вх.№ РСЦ-ГР00-3/04.01.16г на район „С.“-СО, не отговаря на истината“, като сградата е обявена за паметник на културата с ДВ бр.78/23.05.78г, цитираните промени в нея са извършени по-рано /в периода 1965-1970г/, като към 2016г се извършва „възстановителен неотложен ремонт“.

Представен е и Договор на жалбоподателя Р. с [фирма] от 07.03.14г, в изпълнение на който/по техни твърдения/- на южната фасада на сградата е монтирана антенна чиния.Видно от представена служебна бележка от оператора/л.217/- Р. е клиент от 07.04.14г.

Със Заповед № РД09-58/22.01.20г на Министъра на културата /л.19/, на осн. чл. 83а ал.4 от ЗКН е одобрен КП № 10-00-72/18.12.19г/л.21/,съставен от приемателна комисия /назначена със заповед на Министъра на културата от 11.12.19г, за да установи и приеме изпълнените дейности по консервация и реставрация на фасада и ремонт на покрив на сградата/.Видно от КП, Председател на приемателната комисия е ответника /М.М./, като на 18.06.14г МК е съгласувало части Архитектура и конструктивно становище относно обект „Фасадна реставрация и ремонт на покрива на сградата“/л.178 и л.204-216/.Комисията установява, че извършените СМР отговарят на съгласуваните от МК на 18.06.14г /с две малки изключения, които не нарушават цялостната автентичност на фасадата/.Видно от изброените в КП извършени СМР-та, предмет на съгласуването през 2014г и на проверката на комисията през 2019г /респ. на заповедта на Министъра от 2020г/, изобщо не са били наличните вече /към 18.06.14г/- процесни антенно тяло и отдушник на ап.9 /монтирани на фасадите/.Съгласуваният през 2014г проект касае „Фасадна реставрация и ремонт на

покрива на сградата“, а не проверка за наличие на намеси по фасадата без съгласувания по ЗКН /а не по ЗУТ/.

Относно ап.9 е подаден сигнал / вх.№ 08-00-549/13.08.20г на района,л.25/- относно антенната чиния. По него е извършена проверка на 11.08.20г от района /л.30-31/, разпоредена от РДНСК/л.29/, както и проверка от ГД“ИОКН“ при МК/л.23-28/- съставен е на осн.чл.192 ал.1 т.1 от ЗКН Констативен протокол № 08-00-549/21.10.20г за проверка на място и по документи от 25.09.20г / изпратен и на Р. с писмо от 27.10.20г-л.32, няма данни кога им е връчен/.

Въз основа на съставения на осн.чл.192 ал.1 т.1 от ЗКН - Констативен протокол № 08-00-549/21.10.20г, е издадено обж. Разпореждане за прилагане на ПАМ по чл. 192 ал.1 т.2 б.“а“ от ЗКН, издадено от Гл.Инспектор в ГД „ИОКН“ при МК/връчено на Р. на 23.11.20г-л.41/.С него на осн. чл.192 ал.1 т.2 б.“а“ от ЗКН, с цел преустановяване на извършено нарушение/извършени намеси без съгласуване по чл.84 ал.1 и 2, вр. чл. 83 ал.1 т.1 б.“г“, вр. чл. 83 ал.1 т.2 б.“в“ от ЗКН, на Р. се налага ПАМ- дава им се зад.предписание в 1-месечен срок от връчване на Разпореждането да демонтират антенното тяло от южната фасада и алуминиевия въздуховод от западната фасада на сградата/в частите на фасадите, представляващи външни стени на техния ап.9/.Прието е в Разпореждането, че в МК и в НИНКН няма представен инв.проект или искане за намеса относно монтажа на антената и отдушника.

Сигналите относно ап.9 са: 1/ от З..К. до МК от 10.02.20г /л.43 /, по него е съставен КП от 18.02.20г /л.72-79/ ; 2/ от сем.П. и сем.Т./съсед-л.123/ до района и до МК/л.44-от 10.02.20г/, по него е съставен КП от района на 11.02.20г/л.80-82/; 3/ от З..К. до МК/л.55-от 14.02.20г/; 4/ от З..К. до МК от 06.03.20г/л.100/; 5/ от З..К. до МК от 27.03.20г/л.102/; 6/ от З..К. до МК от 15.06.20г/л.169/; 7/ от сем.П. и сем.Т. до МК от 30.04.20г/л.119/; 8/ от сем.П. и сем.Т. до МК от 05.05.20г/л.120/; 9/ от сем.П., сем.Т. и З..К. до МК от 11.09.20г/л.150/.

МК е изпратило съставените при проверките КП- на СГП/л.96, постановен е отказ да се образува нак.производство-л.103, обжалван-л.112,л.131,л.134,л.141,л.148,л.152,л.155 втори отказ-л.125/, на сигнала-подателите и на самите Р./л.94/.

По делото има данни за множество други сигнали и проверки назад в годините, като Съдът изрично е посочил само тези от 2020г, относими към процесното Разпореждане.

Ответникът М. е рег.инспектор в ГД“ИОКН“ в МК, като от Министъра на културата са му делегирани правомощия да налага ПАМ за предотвратяване и преустановяване на нарушения по ЗКН, съгл. Заповед № РД09-565/07.06.19г/л.159/.

Съдът е разпитал свид.З. К./собственик на апартамент в кооперацията-нот.акт на л.35/.Съдът кредитира показанията ѝ, като от тях става ясно, че: отдушникът е наличен преди антената,монтирани са на фасадите на сградата, там са отдавна, като Р. многократно са уведомявани за решения на ЕС, че следва да ги демонтират, за да може собствениците да не плащат данък сгради / другите собственици вече са премахнали своите антени/.

Съдът е разпитал свид.Й. М./съсед/, кредитира показанията му, като от тях става ясно, че: антената е била налице преди ремонта на кооперацията/приключил през 2019г с КП от ответника-бел. на Съда/; отдушникът съществува отдавна, като е на надзиданата стена над остъклението на терасата на ап.9; в последната година рачеви са правили голям ремонт на ап.9, но не са сменяли антената и отдушника.

Съдът е снел лични обяснения от жалбоподателя Р., който кредитира. Видно от тях: антената е поставена през 2014г-по негов договор с тел.оператор, като не е правил съгласуване по ЗКН за нея; отдушникът е бил наличен около 1962г, когато Р. закупуват апартамента и Р. е дете/роден през 1960г/, като е изграден в надзиданата стена над остъклението на терасата на ап.9/не е в калканната стена на сградата/безспорно установено между страните-определение на л.187/.

Сведенията на тримата изслушани от Съда не си противоречат, всъщност спор по фактите не се очертава- нито за времето на монтаж на антената и отдушника, нито за местоположението им на фасадите, нито за липсата на съгласуване по ЗКН за поставянето им/и по ЗУТ няма документация, л.185гръб/. Всъщност няма съгласувания и по нито един отменен вече закон, правено от когото и да е от предишните собственици /а жалбоподателите потвърждават, че не са правили никакви съгласувания- по който и да е закон/.

Съдът е дал на страните многократно и подробни указания по доказателствата, като жалбоподателите не ангажират доказателства за съгласувания /каквито и да е, направени когато и да е/, във връзка с монтажа на антената и отдушника. От своя страна ответникът представя изчерпателен списък на наличната при него документация относно сградата- няма документация, относима към антената и отдушника/л.185/.

Съдът приема от правна страна следното:

Разпореждането е издадено от компетентен орган, в рамките на предоставените му по ЗКН правомощия/чл. 192 ал.1 т.2 б. "а" от ЗКН/, както и предвид предоставените на конкретния инспектор правомощия да налага ПАМ за нарушения на ЗКН/по Заповед № РД09-565/07.06.19г на Министъра на културата/.

Разпореждането е издадено в писмена форма по чл.59 ал.1 от АПК, като съдържа необходимите реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. Дори да има грешка в посоченото ЕГН на Р., това не води до нищожност на акта. Тъй като ЕГН на собственика на обекта/адресата на акта- не е зад.реквизит на ПАМ/от една страна/, а от друга страна- щом Р. твърди, че актът е с адресат друго лице/с посоченото грешно ЕГН/, то самият той като неадресат не би имал правен интерес изобщо да обжалва акта. За Съда няма неяснота кой точно е адресата на ПАМ-жалбоподателят Р./собственик на ап.9/, въпреки погрешно посоченото му ЕГН в акта.

В хода на адм.производство е допуснато нарушение на чл.26 от АПК, като адресатите на Разпореждането/жалбоподателите/, не са уведомени за началото на адм.производство. Няма данни дали им е връчен изпратеният им на 27.10.20г/л.32/-КП от 21.10.20г-л.23/за извършена проверка на място и по документи/. Съдът обаче намира, че допуснатото проц.нарушение, макар и да е лишило адресатите от правото на участие, респ. на защита в хода на адм.производство, в конкретния случай не е съществено. Тъй като съгл. трайната съд.практика-съществено е това проц.нарушение, което ако не бе извършено, е имало вероятност постановеният акт да е с друго съдържание. В случая обаче, като обсъди всички доводи и доказателства на жалбоподателите, направени и представени изчерпателно в хода на съд.производство, Съдът намира, че и да бяха уведомени по чл.26 от АПК и да бяха участвали в адм.производство /като представят доказателствата и доводите си/, то адм.акт пак би бил със същото съдържание. Това е така, тъй като:

Разпореждането е мат.законосъобразно и издадено в съответствие с целта на ЗКН. Единствено релевантно в случая е, че на фасадите /без значение кои фасади точно и

дали са към улици/, са налични към датата на проверката/25.09.20г/ и към датата на налагане на ПАМ/16.11.20г/- монтирани антенна чиния за сателитна телевизия/на [фирма]/ и алуминиев въздуховод/без значение дали е монтиран на калканната стена или на изграден надзид на терасата на апартамента/, без да има направено съгласуване, предвид статута на сградата/паметник на културата от 1978г/. Без правно значение е кога точно са монтирани антената и отдушника, от кого точно са монтирани и на кого е собственост антената. Общото задължението по чл. 71 ал.1 т.1 от ЗКН е на собствениците на обекта /дори да не са монтирали те антената и въздуховода и самата антена да не е тяхна собственост/, поради което и те са адресати на зад.предписание. Безспорно е установено по делото/от изявленията на Р. и изчерпателната справка за наличните в НИНКН документи относно тази сграда/, че не е правено съгласуване за антената и въздуховода- **никога / при действието на който и да е действащ или отменен закон, касаещ опазването на паметниците на културата/ и от никого /от старите или настоящите собственици на ап.9/**. Следва да се подчертае, че **ПАМ е наложена за нарушение на ЗКН/за такова производство е компетентен ответника/, а не на ЗУТ/адм.производство не е по ЗУТ/, поради което всякакви доводи какво точно е естеството на двата обекта и на какъв съгласувателен режим по ЗУТ подлежат, са ирелевантни. Ирелевантно е също какво е установила приемателната комисия през м.12.19г/чийто Председател е конкр. инспектор/, приемаща изпълнения проект за **фасадна реконструкция и ремонт на покрив на сградата/съгласуван от МК през 2014г/**, доколкото нито този проект, нито произнасянето на комисията/и потвърждаващата го заповед на Министъра от м.01.20г/ са имали за предмет да установяват съществуващи нарушения на ЗКН в сградата /предметът е бил само проверка дали предвижданията на съгласувания проект са изпълнени и как са изпълнени/.КП на комисията е съставен в хода на друго, различно адм.производство по ЗКН. **Релевантно за процесното тук произнасяне е било само установеното в съставения в това адм.производство- КП от 21.10.20г/съставен по реда на чл.192 ал.1 т.1 от ЗКН-л.23/**, видно от който- **при проверка на място и по документи на 25.09.21г са установени намеси по фасадите/в частта им, представляваща външни стени на ап.9 на ет.5 в частта от сградата- с вход от [улица]/, за които няма съгласувания, предвид статута на сградата/паметник на културата от 1978г/**.Няма неяснота от кого се ползват и с какво предназначение- отдушника и антената/както твърдят жалбоподателите/, като **не се спори между страните за: статута на сградата; наличието на антената и отдушника на указаните в КП места по фасадите на сградата; липсата на съгласуване предвид статута на сградата/съвсем отделен е въпросът за липсата на каквито и да е съгласувания по ЗУТ или предходни устр.закони/**.**

По изложените аргументи, Съдът намира Разпореждането за правилно и законосъобразно, а жалбата за неоснователна на изложените в нея доводи. При произнасянето си ответникът е **приложил правилно и общия принцип на чл.6 от АПК/за съразмерност/**, като **не е налице нарушение на чл. 7 ал.1 от АПК/не е налице и нарушение по чл.35 от АПК-изяснени са всички релевантни факти/**.

При този изход на спора, искането на ответника за присъждане на юрк.възнаграждение е основателно по чл.143 ал.3 от АПК, като следва да му се присъди юрк.възнаграждение в мин.размер по чл.24 от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП-100лв.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ 08-00-549/30.11.20г на Е. К. Р. и В. П. Р., двамата от [населено място] против Разпореждане за прилагане на ПАМ по чл. 192 ал.1 т.2 б.“а“ от ЗКН, издадено от Гл.Инспектор в ГД „ИОКН“ при МК.

ОСЪЖДА Е. К. Р. и В. П. Р., двамата от [населено място] да заплатят на Министерство на културата сумата от 100лева/сто лева/, представлява разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14дневен срок от съобщението с касационна жалба пред ВАС.

Съдия: